

מסכת עבודה זרה

פרק ה משנה א

השוכר את הפועל לעשנות עמו בין נסח, שכרו אסור. שכרו לעשנות עמו מלאכה אחרת, אף על פי שאמר לו עבר לי חבית של יין נסח ממקום למקום, שכרו מתר. השוכר את החמור להביא עליו יין נסח, שכרה אסור. שכרה לישב עליו, אף על פי שהגביה הגוי לגינו עליו, שכרה מתר: